

ALBA G. CORRAL

// artista visual i programadora creativa

Amb formació d'enginyeria informàtica, Alba G. Corral (Madrid, 1977) és artista visual, desenvolupadora de codis i programadora creativa. Les seves instal·lacions i performances són la base de la seva obra, que l'ha portat a comissariar el festival Eufònic, un dels més avantguardistes que se celebren a les Terres de l'Ebre.

• **Enginyera informàtica i artista visual. ¿L'art i la tecnologia s'entenen millor del que la gent pensa?**

S'entenen a la perfecció perquè comparteixen molts processos creatius, especialment a l'hora d'estudiar i de crear les eines que necessitem.

• **Com et va despertar interès l'art generatiu?**

Quan tenia uns 10 anys, tenia un ordinador. Era l'època en què existien els Amstrad i els Spectrum i va ser quan vaig començar a tenir contacte amb els primers programes. Era una eina que m'agradava molt i volia fer alguna cosa que hi estigués relacionada. En aquell temps, la carrera d'enginyeria no estava gaire relacionada amb temes artístics. Ara hi ha diferents branques i possibilitat d'estudiar-ho tot junt. Llavors, vaig estar treballant en estudis de programació i agències però quan em vaig mudar a Barcelona, per casualitat, vaig



per JUDIT MONCLÚS · fotos XAVI MONTJOJO

“Espectacular o no, la manera com treballa crida l'atenció perquè encara té una mica de màgia”

començar a conèixer eines de codi creatiu on es podia pintar amb aquest codi. Em va semblar la combinació perfecta.

• **És així, gràcies a les noves tecnologies, com les noves generacions han aconseguit apropiat-se de l'art?**

Ara ja no les considero noves tecnologies, són les tecnologies actuals. Cada artista ha de fer servir la tecnologia contemporània que existeix i la programació és ara una tecnologia actual.

• **El teu nom és sinònim d'espectacularitat: actuacions audiovisuals que sumen codificació i dibuix en temps real amb música en directe. És l'obsolescència programada artística?**

L'obsolescència es programa perquè un programa o una tecnologia mori en un moment determinat. El que crec a les actuacions en directe és efímer, és una performance que dura el que dura. També faig instal·lacions artístiques i vídeos i quadres per imprimir, que això roman més. Potser ho faig per això, per la necessitat que perduri alguna cosa del meu treball. Espectacular o no, la manera com treballa crida l'atenció perquè encara té una mica de màgia, no se sap com trec el conill del barret de copa. En tot cas, la intenció és la mateixa que la d'una pintora que pinta un quadre: la contemplació estètica.

• **Per aquest tipus de proposta artística és indispensable la música electrònica?**

En cap cas. Jo actuo amb instruments

l'estel



acústics: piano, violoncel, clarinet. L'electrònica ha sigut una conseqüència perquè ens va dur de la mà als artistes visuals per posar-nos a escena. Va ser una mica on nosaltres vam néixer acompanyant el DJ. Afortunadament, això ha canviat i ja tenim una identitat pròpia. Jo estic oberta a qualsevol tipus de música mentre m'inspiro i em faci ballar.

• **El teu camí va de Madrid a Barcelona i se sosté a cavall de les Terres de l'Ebre. Què et va portar fins a Sant Carles de la Ràpita?**

M'hi va portar el festival Eufònic. He tingut la sort d'estar-hi des de la primera edició col·laborant-hi com a artista i prenent-hi part com a comissària d'arts visuals. Aquesta va ser la raó principal. M'hi he fet un vincle vital perquè visc entre la Ràpita i Barcelona. Necessitava un canvi de seu ja que, de vegades, les ciutats són difícils per a produir. Per això, a la Ràpita hi he trobat el meu lloc.

• **Què han aportat les Terres de l'Ebre a la teva vessant creativa?**

M'han aportat la sort de tenir aquests paisatges tan relaxants per a mi. Són un espai on puc viure bastant tranquil·la, on puc crear vincles amb la gent i, sobretot, amb l'Eufònic, que és el que fa que estigui a l'Ebre creant. També m'han aportat les ganes que tinc de distribuir, de deixar de centralitzar les coses culturals que sembla que només puguin passar en grans ciutats o en ca-

pitals. Cada cop m'agrada més poder aportar a altres llocs, com és el cas de les Terres de l'Ebre, que crec que tenen un moviment cultural interessant i important. Em fa sentir bastant plena i inspirada amb tot el que hi passa.

• **En aquest cas, podem considerar l'Eufònic com la màxima expressió de l'art generatiu al nostre territori?**

Eufònic engloba diferents tipus d'arts. Com diu Vicent Fibla, director del festival, es tracta d'un festival molt polièdric. Tan aviat hi pot haver art generatiu com una actuació de jotes. A mi m'interessa posar l'art generatiu en aquest esdeveniment d'una manera diversa, que no hagi de ser present només en festivals i esdeveniments específics, sinó que trobi el seu lloc també dins d'un festival més multidisciplinari.

• **Com a docent en el teu camp, quina és el recorregut conjunt que li augures a la programació visual lligada a l'art?**

Crec que ara estem en un bon moment perquè cada cop hi ha més gent que li ha perdut la por a programar. És una altra manera de crear, una eina que està molt lligada amb l'educació. Li auguro un bon futur. Hi ha moviment però falta apostar pels artistes visuals, encara hem d'anar guanyant. Sobretot, cal tenir un ofici i unes condicions en les nostres actuacions que es puguin equiparar a altres escenes artístiques. •